

Книжнина.

Чичовата Томова колиба — отъ Хариетъ Бичеръ Стоу. Да се напише книга като горнята, писателятъ трѣбва да натопа перото си въ кръвта на роба, въ неговитѣ мжки и страдания, въ неговия тегловенъ животъ. Писателятъ трѣбва да познава добръ сърцето на тоя робъ, неговата душа, въ която се набиратъ толкова много горчивини, толкова много обиди и страдания . . .

Книгата на Бичеръ-Стоу е паметна книга, написана, сѣкашъ, съ кръвъ и сълзи. Въ нея се разкриватъ ужаситѣ на робството въ Америка.

А това робство, макаръ и за срамъ на просвѣтена Америка, съществуваше до прѣди 50 години. Робитѣ тамъ смѣтахъ за безправни същества, родени само за работа. Наредъ съ работния добитѣкъ, робитѣ търпѣха всичкитѣ обиди, ругатни, всичката тежка несправедливостъ отъ писани и неписани закони.

Тия роби сж били негри. Тѣхъ сж вземали на сила отъ родината имъ, товарили сж ги на кораби и сж ги прѣнасяли въ далечна Америка, дѣто, безъ да снематъ оковитѣ имъ, сж ги карали на работа по широкитѣ плантации за чай, кафе, памукъ или тютюнъ. Жестокото слънце пече надъ тѣхнитѣ голи гърбове, и тѣ, наведени надъ черната земя, цѣль денъ трѣбвало да работятъ. Отпадне ли нѣкой — надъ плещитѣ му се сипятъ парливитѣ удари на